

тегли византійското иго въ продълженіе на повече
отъ 150 години.

§ 38. Асѣнь I и братъ му Петъръ ⁽³⁾.

Въ 1186 год. Българьтъ въ собствена Балгарія са дигнахъ сичкытъ като единъ челѣкъ, какъто казва единъ нѣмскы историкъ, и подъ рѣководството на двама братя, *Асѣня* и *Петра*, въ три години освободихъ българската земя между Балкана и Дунава. Византійцытъ напразно са трудѣхъ да умирихъ възстанжлытъ: И-ръ Исакъ бѣше принуденъ да направи най-подиръ миръ съ тѣхъ въ Ловичъ (Λοβιτζον) въ 1189 год., съ който миръ той припозна Българското царство. Двѣ години слѣдъ този миръ Асѣнь и Петръ, като нарѣдихъ добръ новото си царство и като са нагласихъ съ Степана Нѣманя, тогавашенъ сръбскый владѣтель, отворихъ бой съ имперіята, съ омысль да отнемжтъ отъ нея и другытъ българскы земи въ Тракія и Македонія. Има едно свидѣтельство което казва, че тѣ сж мыслили съвсѣмъ да съборѣхъ византійската Имперія и да принесжтъ своята столица въ Константинополь. Асѣнь прати една силна войска въ Македонія, а съ друга една са впуснж самъ во Тракія. Разби императорската войска при Веррея веднѣждъ, други пжтъ при Аркадіополь, и, като я унищожихъ съвсѣмъ при Сѣрресъ, завладѣ цѣла сѣверна Тракія и Македонія до Солунскытъ предѣлы. Като устрои и укрѣпи добръ тѣзи завоюванія, Асѣнь са върнж по нѣкаква причина въ Търново. Но за зла честь той наскоро быде тамъ убитъ (1196). — Неговата преждевременна смъртъ произведе голѣма смутня въ Търново, смутня отъ която са възползува Византія да отцѣпи отъ младото българско царство новытъ Асе-

(3) Споредъ М. Дринова и С. Палаузова.